N°. 72. 1846.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 17 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

BERIGT.

Degenen, die zich voor het derde kwartaal 1846 op de Vlissingsche Courant abonneren, zullen dezelve, zonder eenige vermeerdering van kosten, ontvangen van af den dag waarop zij het abonnement hebben opgegeven.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— Men verneemt uit Fockschan, dat een dorp aan de Wallachysche zijde, in welks nabijheid zich sedert geruimen tijd een meer met zwavelachtig water bevond, door de aarde verzwolgen en met huizen, menschen, vee, enz. verzonken is. Op de plaats waar vroeger het dorp stond, is het meer grooter geworden en het lijdt geen twijfel, dat hier vulkanische elementen medewerken.

ENGELAND.

— *Ibrahim* Pacha heeft, met alle mogelijke naauwkeurigheid de groote haven van Portsmouth en hare inrigtingen bezigtigd. Zaturdag ll. bezag hij er schepen, werven, magazijnen, enz., met weetgierigheid en deelneming. In de groote bakkerij proefde hij het scheeps beschuit, zag in de pakhuizen de ontzaggelijke hoeveelheden vleesch, spek, rum, azijn, suiker, thee, cacao enz., welke men er in voorraad heeft en kon zich niet onthouden uit te roepen: »dat het geen wonder was, dat de engelsche zeelieden zoo goed werkten en vochten, daar zij zoo overvloedig en kostelijk gevoed werden." Van Portsmouth deed de Prins een uitstapje naar het eiland Wight, waar hij de aldaar ingerigte koninklijke verblijven bezag. Sedert is *Ibrahim*-Pacha te Londen gekomen, waar hij zijnen intrek in Mivarts hotel genomen heeft, de uitstekendste eerbewijzingen ontvangt, alle merkwaardigheden bezigtigt en onder andere ook eene groote parade der garde in St. James-park heeft bijgewoond. In de volgende week is de prins voornemens een reisje naar Schotland te doen en de bergen of zoogenaamde hooglanden van dat rijk te bezoeken.

— EEN MONSTERACHTIGE ROZELAAR. Er is, op dit oogenblik, zegt de *Manchester Guardian*, een rozenboom te zien, die 8000 rozen van eene ongemeene soort draagt. Deze wonderachtige struik is een groote boom geworden, want hij is 35 voet hoog en zijn gebladert heeft 69 voet in omtrek. Vijf jaren zijn toereikend geweest om deze wonderbare grootte te verkrijgen; hij werd in 1841 geplant.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 13. Junij. Het gerucht was eergisteren te Kortryk verspreid dat een 25-jarige jongeling, te Wevelgem Cheluwe zijn ouden vader, door middel van een geweer, gedood had. Thans heeft men de ongelukkige verzekering van dit gruwelstuk bekomen. Den doodelijk gekwetsten vader is *Lodewyk Wagnon* genaamd, en 63 jaren oud. De vader-moordenaar is door gendarmen van Meenen aangehouden, en naar de gevangenis van Yperen gebragt. Met den loop van een geweer, heeft de zoon zijnen ouden vader boven het linker oog eene doodelijke wond toegebragt.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 13. Junij. Z. M. de Koning is gisteren avond in goeden welstand van Hoogstdeszelfs reize uit Weimar, in deze residentie teruggekeerd.

LEIJDEN, den 12. Junij. Gisteren is voor de Arrondissements-Regtbank alhier behandeld de zaak van *Robert* en *Bolstier*, hoofdlieden der nacht-brandwacht, met 10 agenten van policie, aangeklaagd van in den nacht van 1. op 2. maart dezes jaars, door verzuim en nalatigheid, den dood te hebben veroorzaakt van *Elisabeth Beemen*, die door de beide eerste beklaagden in het zoogenaamde ijkhuisje ingesloten en niet weder ontslagen werd. Er werden 21 getuigen gehoord. Mr. *T. Siegenbeek* nam de functien van het Openbaar Ministerie waar; Mr. *J. E. Goudsmit* trad als verdediger van de beide eerste beklaagden op. In eene uitvoerige rede trachtte hij te betogen, vooreerst, dat de dood van *E. van Beemen*, door gebrek aan voedsel, niet wettig bewezen, maar in allen geval niet te wijten was aan de beklaagden, maar veeleer aan de *superieure* ambtenaren, die door wanorde in het beheer der nachtpolitie, en door het niet behoorlijk onderzoeken, of de door hen gegeven bevelen en de vastgestelde reglementen werden nagekomen, een dergelijk feit hadden mogelijk gemaakt.

Onbeschrijfelijk was de belangstelling van het publiek in deze zaak. De zitting heeft van des morgens ten 10 tot des avonds ten 10 ure, onafgebroken voortgeduurd. De uitspraak is bepaald op donderdag den 18. dezer.

HELDER en NIEUWEDIEP, den 11. Junij. De heer *Grooff*, bisschop in partibus, is heden morgen aan boord van het schip *Java's Welvaren*, kapt. *Gollards*, alhier gearriveerd en door den kerkeraad der R. gemeente met vijf rijtuigen ontvangen.

DEVENTER, den 12. Junij. Men verneemt, dat ook een drietal fatsoenlijke familiën te dezer stede plan heeft naar Amerika te verhuizen.

— In onderscheidene nieuwsbladen, en ook in het onze zijn bijzonderheden medegedeeld, aangaande eene vaderlandsche »*Vereeniging tot Landverhuizing naar Noord-Amerika*." Het belangstellend publiek bleef echter onkundig met derzelver ontwerpers en bestuurders, en weet alzoo niet tot wie men zich om inlichtingen moet wenden. Volgens informatiën, die wij ingewonnen hebben, zouden de heeren *van Raalte* en *Brummelkamp* (te Arnhem), *Groen van Prinsteren* (te 's Hage) en anderen aan het hoofd dier inrigting staan. Men deelt ons tevens mede, dat de gehechtheid dier mannen aan den vaderlandschen grond, om ligt te vermoeden redenen, zoo gering zou zijn, dat het groote moeijelijkheid zou hebben om ze van hunne voornemens op Noord-Amerika af te brengen. Niet zoo zeer uit tegenzin tegen de Oost, als wel om den afkeer van het denkbeeld, van onderdaan te worden onder eene *autocratische regering*, terwijl hun de zoogenaamde constitutionele niet eens schijnt te bevallen. Zij zoeken voor hunne landgenooten volkomene burgerlijke en godsdienstige vrijheid, die wel in Noord-Amerika, maar helaas! niet hier, en nog veel minder in onze Oost of West is te vinden.

Eenige dagbladen, onder anderen *Overyssel*, *Handelsblad* en *N. R. Courant*, trachten de landverhuizingen, naar onze Nederlandsche koloniën, en bijzonder naar onze Oost-Indische bezittingen als verre weg verkieselijker in het belang des vaderlands, dan de vestiging in den vreemde voor te stellen, en raden Kolonisatie aan in de Oost. Het schijnt, dat ons gouvernement dien weg ook wel uit wil. — Wij gelooven, wat de materiële of stoffelijke belangen des vaderlands aanbelangt, dat men gelijk heeft, maar wat de verschillende belangen der landverhuizers zelven betreft, is eene zaak, waar nog veel over te zeggen valt. (*Kal.*)

— Men meent stellig te kunnen verzekeren, dat de Minister van Marine, de achtenswaardige *Ryk*, het plan heeft opgevat, om het rantsoen sterke drank, hetwelk nu tweemalen daags aan de manschappen op de oorlogschepen wordt rondgedeeld, eerlang op de helft te verminderen, en hun daarvoor koffij in de plaats te geven. Ook schijnt men met grond te mogen verwachten, dat vroeger of later weder Predikanten op Z. M. fregatten en linieschepen zullen worden aangesteld.

— Men begroot de kosten van de maskerade te Utrecht, die op Woensdag aanstaande zal gehouden worden, op ƒ 35.000. Wegens de pracht en den rijkdom der *costumes*, zal de optogt denkelijk *niet*, gelijk eerst het plan was, bij fakkellicht herhaald worden. Alleen de kleeding van den hoofd-persoon in den trein, moet op ƒ 1500 te staan komen: en, naar wij verwachten, zal deze optogt der Utrechtsche H. H. studenten, alle vroegere optogten van dien aard zoo dáár als te Leijden en Groningen, zeer verre overtreffen.

— Ter verklaring van de tegenwoordig heerschende ongemeen warme luchtsgesteldheid heeft men opgemerkt, dat de twee groote zonnevlekken aan de westelijke zijde der zon verdwenen en aan de oostelijke zijde geene nieuwe verschenen zijn, zoodat de thans naar de aarde gekeerde schijf der zon geheel vrij van vlekken is.

GEMENGDE BERIGTEN.

De keizer van Rusland legt zich met de borst er op toe om in Polen den nationalen geest te vernietigen; daartoe bezit deze autocraat geene phlegma; zulk eene vernietiging begint met geld alleenen en wordt naderhand door andere kunstmiddeltjes langzaam maar zeker voortgezet, tot men het doel bereikt en het nageslacht niet meer weet wat eigenlijk nationaal of wat geest beteekent! — Prins Albert van Engeland heeft het te druk met het kinderbed, hij zal dus de huwelijksplegtigheden der prinses Olga niet bijwonen; daarentegen zal prins Albert van Pruissen, die verre van het kinderbed verwijderd is, deze plegtigheid met zijne hoogpruissische tegenwoordigheid vereeren; veel vermaak! — Ruth is door moorsche barken geplunderd. — Geheel Nederland wedstrijdt, renbaant, boogschuttert, zwemschoolt en wat niet al meer; het is een waar gymnasium, dat Nederland! — De Rotterdamsche policie wordt zoo talrijk als de sterren aan den hemel. — Metternich lentert. — Te Weimar was men buitengewoon verrukt toen Z. M. de Koning van Nederland in de komedie verscheen. — Geene feesten te Parijs. — Te Amsterdam is eene vroedvrouw bekeurd. — Engeland zal als bemiddelaar tusschen Amerika en Mexico optreden! — In Luxemburg wordt naar zout gezocht. — Te Rio leeft de handel en de staatkunde staat er stil; te Lissabon heeft het omgekeerde plaats. — De koninklijke familie te Stutgard is compleet en ziet er blozend uit; de stad zal geene kosten aan de huwelijks-plegtigheden besteden, zoodat de bewaarde gelden aan de armen kunnen worden omgedeeld. — Brussel heeft een crediet van 4000 frs. voor het openen van den spoorweg. Rotterdam geeft ƒ 2000 aan het debut der Yacht-Club. Z. E. A. de heer burgemeester rijdt daar al heel laag langs den weg. — Eilieve, *vreedzaam in het veld der kunst toejuiching maayen*, is dat wel dichterlijk, onverminderd of het eene Rachel of Wattier Siesenis geldt? — Wij hebben weder berigten uit de Maasstad ontvangen; den 10. Junij heeft op de rivier de Maas de wedstrijd der Koninklijke Yacht-club plaats gehad; edele strijd! Men schrijft om dat het weder bij uitstek schoon was en men meldt ons tevens, als eene der meeste bijzonderheden, die het feest luister hebben bijgezet, dat de heeren Walter en Heygraaf zich bij uitstek wel er bij bevonden. Reeds in den vroegen morgen had zich een overgroot deel der bevolking op schepen, schuiten, leggers alsmede in booten en andere vaartuigen begeven; men zag op de Maas *Themistoclés* vloot in miniatuur, niet om het vaderland te verdedigen, maar om vlaggen en wimpels te zien, alsmede eenige bootjes en scheepjes die om het hardst roeiden en zeilden, ten einde na den wedstrijd, den geldpalm der overwinning op den kruin te drukken; echte en wezenlijke *accessoires* voor een volksfeest, maar *en fond* niet zeer vleijend voor eene bevolking van eene in allen opzigte zoo rijke en belangrijke gehalte als die van het wereldberoemde en voortreffelijke Rotterdam! De geheele stad, met eene groote massa toegevloeide vreemden, was dan ook geyachtclubeerd, mogelijk getartufeerd, als men het dien naam wil geven; blaauwjassen en blaauwrokken zouden er tot aanvuring van den wedstrijd hebben bijgedragen. Nergens, en dit is eene loffelijke waarheid, werd de goede orde verbroken en eene menschlievende voorzorg welke der

---

ALI BOUFRAHI,

DE MAN MET ZES VINGERS.

(Vervolg van onze vorige.)

Plotseling steeg, uit het middelpunt van het bosch zelve, op drie of vier honderd roeden afstand van het in brand gestoken punt, eene tweede nog feller vlam omhoog; zij loeide, spatte, rolde voort als een stroom van vloeijend vuur; de oude en reusachtige boomen kraakten, stortten op elkander neder en vielen onder derzelver moorddadig vernielende gloed. Reeds raakte zij den zoom aan, die door de soldaten bewaakt werd

»Wie anders dan die vervloekte duivel heeft zulk een middel tot behoud kunnen bedenken?" schreeuwde de Kaid woedende uit. »Hij hoopt ons te verstrooijen, en het vuur zal hem een weg ter vlugt moeten banen!"

Terstond zijn plan veranderende, plaatste de Kaid zijne manschap geheel rondom het bosch. Zij hadden het beleg des morgens in de vroegte begonnen; thans was het middag; het eerst aangestoken vuur had bijna het middelpunt bereikt, en het tweede, de vreesselijke voorlooper van Ali, goot zich uit over de vlakte, en bedekte die met rook en vlammen. Een enkel klein voetpaadje liep er over, dat te midden van de algemeene verwoesting groen bleef. Het was de bedding van eene beek, diep in de rots ingegraven, en die door den brand niet was uitgedroogd, hier plaatste zich de Kaid met drie mannen; vogels en andere dieren, door den schrik verbaasd en magteloos, vielen van tijd tot tijd in hunne nabijheid neder. Nu en dan rende een geweldig groot wild zwijn, met gloeijende borstels en bloedige oogen, langs den hollen weg, de luim der soldaten opwekkende, die opmerkten de Abounaa (vader der verdediging) in zijne ongeloovige huid de Djin der bosschen wel verbergen konde.

Maar de Kaid maakte een einde aan deze ontijdige vrolijkheid. »Stil!" bromde hij, »hij komt dezen kant langs. Bij Allah! houdt u goed!"

Een ruiter kwam midden uit de vlammen en de gloeijende kolen te voorschijn. Hij verhaastte zijnen loop, toen hij tot de hinderlaag naderde, eene vrouw met hangende haren, en met van rook en vuur zwartgezengde kleederen, hield hem vast omarmd. Gedragen door een paard zoo zwart als de nacht, met wijdopenstaande neusgaten en een schuimende bek, sprong Ali als een hert tusschen de rotsen rond en voort. De Kaid, een gil gevende om zijne troep te verzamelen, legde aan op den roover; hij schoot; op het eigen oogenblik trof de kogel van Ali hem in het hart. Zijne drie wachten hielden stand, vast besloten den dood van hunnen aanvoerder te wreken. Maar Ali, zijn geweer aan Rahmana gevende, trok zijnen sabel, en stormde snel als de bliksem op hen los. Men zoude gezegd hebben dat het zwarte strijdros, het gevaar zijns meesters inziende, nog in vuur en snelheid verdubbelde. Ali ontkwam de slagen zijner vijanden en al de zijne troffen. Intusschen was de bende genaderd en vereenigd, en zond hem een hagelbui van kogels toe. Sommigen verzekeren het gezien te hebben, dat dezelve terugkaatsten en hen zelven verwondden, die ze hadden afgeschoten.

Zeker is het in allen gevalle dat Ali zijne vlugt vervolgde, zonder gekwetst te worden. Toen er een goede ruimte was tusschen hem en de soldaten, stak hij den sabel weder op en laadde op nieuw zijn geweer. Een ruiter, stoutmoediger dan de anderen, bleef hem nog met hardnekkigheid vervolgen. Ali sprong een steile greppel over, en, achter eene rots post gevat hebbende, wachtte hij hem af; zijn vijand was nog slechts eenige weinige honderd schreden van hem af; brullende van blijdschap en hoop op de overwinning meende hij reeds zeker te zijn van zijne prooi: »Vuur!" riep Rhamana uit, »of wij zijn verloren!" — »Laat hem komen!" zeide Ali. Hij had hem erkend voor een Bokhari, die gezworen had hem aan den schim van zijnen gedoodden stamgenoot te zullen opofferen.

»Ga den doodslager opzoeken!" zeide Ali, en zijn kogel verpletterde den schedel van den zwarte.

»Gezwind!" zeide hij tot zijne vrouw, »Bestijg het zwarte ros, ik zal het sterke paard van den Bokhari nemen, en wij zullen in vollen ren de vlugt nemen! men is ons op het spoor! Laat ons vlugten! en dat de dageraad ons wedervinde in het bosch van Sahel."

Den volgenden morgen waren de vlugteling en zijne vrouw weder terug onder hunne tent van kemelshaar in de eenzaamheid van Sahel; en de geslagene bende keerde met derzelver dooden naar Tanger terug, om er de ongeloofelijke geschiedenis van derzelver nederlaag te verhalen.

Ali onderzocht met een alles doordringend oog het voetpad, de struiken, de toegangen tot zijne schuilplaats, maar het net van aloës, waarmede hij het omgeven had, was niet verbroken; en de voorraad die hij er sedert zijn laatste bezoek had achtergelaten, was onaangeroerd gebleven.

In dit bosch van Sahel verborg hij zich na zijne vlugt; daar hoorde menig reiziger met killen schrik zijn doodelijke kreet: »Sta stil of ik schiet!" (Vervolg hierna.)

regering eer aandoet, bestond daarin, dat zij den overgang der hulpbrug bij de pottebakkerssteeg des avonds heeft gestopt. Luidens de ontvangene narigten werd er dien dag niet gewerkt, geen kantoor, school en beurs gehouden. Een aantal ingezetenen, die zich een groot gedeelte van den dag zonder voedsel te water bevonden, en aan de brandende zon waren blootgesteld, zag er in den namiddag als gemimulatten uit; er moet overheerlijk op het stadhuis gegeten zijn; des avonds zag men de fijenoordsche zijde der Maas door teerlonnen verlicht en van stoombooten, die op de rivier geposteerd waren, werden *fraaye vuurpijlen*, slangen en andere vuurwerken naar het luchtgewelf verzonden; hetzelfde lot is mede aan twee kleine maar fraai gekleurde balletjes ten deel gevallen. Er was ook musiek op de Maas, mitsgaders de liedertafel; maar door de groote massa van menschendrommen, die zich aan de stadszijde der rivier bevonden, welke zijde God lof door een aantal zware koopvaarders was bezet, die het zien en hooren verhinderden, waren het slechts instrument en zangstemmen in de worstijn, hoezeer men eene soort van *penombre* der volksliederen meent gehoord te hebben, die echter door verre den grootsten hoop niet werd opgemerkt of buiten acht gelaten. Eene H. met een groote kroon versierd, vonden wij hoogst ondoelmatig en strekte tot bewijs met welke onbedachtzaamheid en blinden ijver men soms in nietige dingen te werk gaat. De maasbrommer was knorrig; hij geraakte aan het prophetereo; wilde men *hem* gelooven, dan zouden benoemingen tot leden van den staatsraad en andere hooge ambten en bedieningen het gevolg van den wedstrijd zijn; ook liet hij de bedoelingen der Yacht-Club regt wedervaren; eerlang zoude dezelve een aantal liniesch epen in aanbouw brengen, die onze kolonien en scheepvaart zouden beschermen, aangemerkt het wel te vermoeden ware, dat Engeland en zijne tractaten zulke maritime onderneming niet van de zijde der regering zoude gedoogen. Ook is er een zwaan op de Maas verschenen, die een stilzwijgend gezang aanhief. Het feest werd besloten door de prachtige vertooning van een uitgestrekten vuurberg, uit welke eene schitterende lichtmuis te voorschijn is gekomen. De schrijver dezer berigten zegt vervolgens in welgemeenden ernst, dat hij volksvermaken, en volksfeesten en uitspanningen die door de loffelijke overheid uitgevonden en bestuurd worden prijst en doelmatig acht, maar hij verwondert zich een zoo luidruchtigen ophef gemaakt van en zulk eene overdrevene waarde gesteld te zien in nietigheden, die wel voor kleine steden, waar zij welligt gebruikelijk en in zwang zijn, mogen passen, maar die veel te klein en nietsbeduidend zijn om op den Maasspiegel en ten aanzien van al het achtbare en edele dat Rotterdam bevat, vertoont en opgevoerd te worden; hij vraagt het ieder onpartijdig mensch, of het wedijveren van eenige roeibootjes en zeilschuitjes naar een geldprijs, van zulk eenen belangrijken aard kan zijn, om de onderwerpen van en de bemoeijingen eener *koninklijke* Yacht-Club te worden, en of het met de eer en de verantwoordelijkheid van het stedelijk bestuur strookt, om dergelijke nietigheden te bewierooken en er de stedelijke kas aan veil te geven? Deed het niet veel beter en wijzer, laat zich de berigtgever uit, wanneer hetzelve voor een goed en indrukwekkend schouwtooneel zorgde, en zulk eene inrigting, die zoo groot een invloed op beschaving, verlichting en goede zeden oefent, door stedelijke bijdrage eene krachtige ondersteuning liet ten deel vallen?

INGEZONDEN STUKKEN.

Iets over de jagtvervolgingen in het 4e district van Zeeland.

(Vervolg van onze vorige.)

Den 13. November 1845 bevondt zich PIETER RISSEEUW voor pleizier in een jagt-gezelschap van vier jagers, waarbij VERDICK tegenwoordig was.

RISSEEUW, vrij gelukkig in het vinden van wild (door de kunst om hazen te zien liggen namelijk), was zich zelven geen meester meer toen hij een haas ontdekte, maar geraakte zoo vol geest en ijver, dat hij zelve een tweeloops jagtgeweer uit de handen van een der jagers nam, het wild doodschoot, en zoo steendood dat geen hond den haas in een privatieve jagt behoefde nateloopen om te vangen. Behalve den aanklager VERDICK, waren er 5 getuigen, allen onafhankelijk van hem, ook geen 500 passen van het schot verwijderd, maar slechts 12 à 15; houtgewas belette hun het vrij uitzigt niet; want het was op bloot land, en alzoo behoefde hij niet te gelooven, wat de getuigen zouden willen verklaren. De getuigen konden niet twijfelen, of *de haas raak of misgeschoten was*; zij onderzochten dit op hetzelve oogenblik. Hier nu zouden, volgens den aanklager RISSEEUW, of diens grondeigenaar, zeker twee overtredingen kunnen toegepast worden! PIETER RISSEEUW als overtreder, en PAULUS VAN CRUININGEN als medepligtige aan die overtreding, omdat deze zijn tweeloops jagtgeweer heeft afgegeven om RISSEEUW in de gelegenheid te stellen.

Dit zou minder ongerijmd zijn, als dubbelde boete op VERDICK toetepassen, waarvan men toen zoo hoog en breed opgaf.

VERDICK, zoo als van zelve spreekt, moest men aan zijne eigene zaak niet herinneren, dezelve was toen nog in vollen gang, maar hij begreep dat het uur eenmaal ware gekomen om over de zaak van zijn *collega aanklager* RISSEEUW afterekenen: Hier moest *de zoon* voor de *overdrevene menschlievendheid* ZIJNS VADERS het loodje leggen: P. BOONE, als bezoldigd opziener der jagt, werd gerequireerd, om ten laste van P. RISSEEUW, relaas optemaken, als hebbende, zonder van akte voorzien te zijn, op den 13. November 1845 een haas geschoten met een tweeloops jagtgeweer, in tegenwoordigheid van vijf getuigen.

Sints heeft men van de zaak zeer weinig gehoord. Aanvankelijk sprak men van eene overeenkomst door RISSEEUW voor *f* 20. Later hoorde men, dat hij had getransigeerd voor *f* 1,79. Anders weer, dat de zaak hem nog minder dan een goede flesch wijn heeft gekost, enz. enz. enz.

Het valt niet te ontkennen, het laatste is al heel goedkoop, en het baart verwondering, dat de beklaagde RISSEEUW *geen geld op zyne zaak* heeft toegekregen!!

Men weet trouwens hoe gemakkelijk het is voor iemand die eenig fortuin bezit, eene jagtovertreding, met een tweeloops geweer gepleegd, voor *f* 1,79 of daarmede gelijkstaande waarde te transigeren, vooral in den tegenwoordig goeden jongen tijd, omdat het jagttuig geheel en ½ der boete ten voordeele van den opziener is die de calange heeft geconstateerd.

Eigenaars die jagten afpalen en pachters van die landen, kunnen uit bovengemelde aanklagten zien: Dat *hoe sterk en vast men ook staan moge, men toch vallen kan*, AL IS 'T 13 MAANDEN NADERHAND. — Iemand ruïneren uit *kleingeestigheid* en ZONDER BELANG, is de menschenhatelijkheid zelve; eene reden te meer, dat de laatste aanklager aan den menschlievenden eigenaar en edelmoedigen pachter wilde doen zien, dat er in het 4e. district van Zeeland meer pacha's wonen.

En met dit alles de beide zaken zoo kort mogelijk uiteengezet hebbende, om den oorspronkelijken aanklager RISSEEUW stof tot praten te geven, en tevens zijne ongerijmde uitvloeisels daaraan te kunnen toetsen en te doen zien wat hij (eigenlijk in allen gevalle père) met zijne zaak tegen VERDICK gewonnen heeft, kunnen dezelve ook dienen tot voorbeeld van anderen, die soms nog in het denkbeeld verkeeren: « Dat niemand buiten de opzieners der jagt, hun calangeeren kan," en zich alzoo evenzeer zouden bedrogen vinden.

Bezoldigde opzieners kunnen dus bedankt worden, omdat ieder particulier, voorzien van twee getuigen, relaas kan doen opmaken niet alleen, maar omdat het woord bezuiniging de tegenwoordige spil is, waar het gansche spel dient op te draaijen.

Het is geen kwaad met kwaad vergelden,
maar alleen:
Voor 't regt van 't spel.

MENGELINGEN.

Men leest in den jongsten *Tydspiegel*, dat Mr. DA COSTA, even als ten vorigen jare, ook dit jaar, te 's Gravenhage een twaalftal *Voorlezingen* van eenen *godsdienstigen* aard, tegen een' zeer matigen *entrée*-prijs, heeft gehouden. « Een talrijk publiek," aldus luidt het, »woonde dezelve bij, en bleef den spreker tot aan het einde getrouw volgen. Het waren niet alleen gedistingueerden, of die tot de zoogenaamde *haute volée* behoorden, maar ook menigeen uit de mindere standen (de laatste werden waarschijnlijk *gratis* toegelaten), — niet alleen aanzienlijken en edelen des lands, in hooge bedieningen geplaatst of onlangs daartoe bevorderd, — maar ook kleine burgers, die op een ambtje of postje hopen, en het misschien niet ongeschikt keurden om openlijk van hunne regtzinnigheid, eene proeve te geven."

Men weet, dat het tegenwoordig smaak, *ton*, is, in de residentie en provinciale hoofdplaatsen, om regtzinnig of *orthodox* te schijnen, en dat de Minister van Eeredienst aan het hoofd staat der supra-regtzinnigen. Nu, van onze Ministers is dit zeer consequent; ze klemmen zich immers in alles aan het oude vast. Maar wij zouden van ons principe afwijken, om ons niet met godsdienstige leerstellingen in te laten; ons doel met dit artikeltje is alleen om te doen opmerken, dat overal elders in ons vaderland, godsdienstige oefeningen, waaraan meer dan 19 personen, die geene erkende gemeente uitmaken, deelnemen, vervolgd worden, gelijk nog onlangs te Utrecht een voorganger en eene dame, die het locaal leverde: ten derde malen tot eene geldboete zijn veroordeeld. Wij vragen nu — niet dat wij zouden wenschen, dat zij verre, — waarom wordt de heer DA COSTA ook niet vervolgd, alsmede den verhuurder van het locaal *Diligentiâ*, waarin de beroemde man zijne godsdienstige stellingen ontwikkelt? Is het, omdat hij de *groote wereld* die vergaderingen bijwoont? Het kan toch niet zijn, omdat men daar *entrée* betaalt, terwijl men in Utrecht en elders *gratis* oefent? Hoe het zij, 't is weer een nieuw staaltje, hoe in Nederland, de *gelijkheid van alle voor de wet* begrepen wordt.

Vreemde Mode. (Armbanden).

Thans, nu de armbanden bij de dames meer in de mode zijn dan immer, moeten wij haar wijzen op eene armbandgewoonte in Oost-Indie, en laten het aan hen over, of zij geneigd zijn om dat gebruik ook bij ons in te voeren. Te Radschastan bestaat namelijk de gewoonte, dat de vrouwen op zekeren dag des jaars aan eenen man, in wien zij bijzonder vertrouwen stellen, eenen armband toezenden. De aldus vereerde wordt de *armbandsbroeder* der dame en is, wanneer hij het geschenk aanvaardt, verpligt zijne schoone in elk gevaar te beschermen en zich geheel aan haar toe te wijden; maar niemand komt het in de gedachte om bij deze betrekking iets laakbaars te onderstellen. Meestentijds komt de armbandsbroeder het gelaat zijner schoone nimmer te aanschouwen, maar juist in dit geheimzinnige is een eigenaardige vermogende bekoorlijkheid gelegen. De armband behoeft intusschen geenzins kostbaar te wezen, bestaande hij zoowel in eenvoudige zijde met sloten van geringe waarde, als in gouden ketenen met edelgesteenten. Het door den heer aan zijne dame voor den armband, indien hij denzelven aanneemt, te vereeren tegengeschenk, is van een zeldzamen aard, bestaande in een keurslijf, dat of van zijde of van gouddraad met paarlenversiersel is zamengesteld. Hoe zonderling een zoodanig geschenk mag toeschijnen, is het toch niet te ontkennen, dat het bijzonder geschikt is als zinnebeeld van diepe hoogachting. De heer *J. van Hammer* zegt daaromtrent het volgende: « De geheele geschiedenis van de Europesche ridderschap heeft geene teederder, onschuldiger beteekenis dan de armband-vriendschap te Radschastan, en onder de menigte soorten van armbanden, waarmede de mode tegenwoordig de armen der dames overlaadt, bevindt zich geene, die als zinnebeeld der Indische *broederkeuze* gelijk komt." Voor het overige kiezen meestentijds slechts getrouwde vrouwen, door de toezending van eenen armband, zich eenen trouwen vriend; zelden doet een meisje dit. — Wie weet wat de mode bij ons te lande doet, wanneer wij haar op dit gebruik hebben opmerkzaam gemaakt.

Op de stoomboot van Maagdenburg naar Hamburg, bevond zich voor eenigen tijd een Jood. Het reisgezelschap vermaakte zich met elkander raadsels op te geven. Mijne heeren, sprak de Jood, ik wil u ook een raadsel opgeven: maar ik heb er eene voorwaarde bij: die het niet oplost, geeft mij een vijfstuiverstuk. Zijt gij hiermede tevreden? Zijn voorslag werd aangenomen en de Jood begon: Maandags ziet het wit; dingsdags zwart; wanneer men het woensdags met groen vermenigvuldigt, wordt het graauw en donderdags is het weder wit. De eerste wist het niet. « Kom over, een vijfstuiverstuk!" schreeuwde de Jood. De tweede van 's gelijken, en zoo ging het de geheele rij rond. Toen allen het hadden opgegeven en men nieuwsgierig en met gespannen aandacht de oplossing van het raadsel afwachtte, zeide de Jood: Mijne heeren! ik weet het ook niet! tastte in zijn zak, en legde ook een vijfstuiverstuk in zijn hoed.

Op een feestmaal, onlangs, door eenen Chineeschen koopman aan een vijftigtal Engelschen gegeven, vond men, behalven vogelnesten-soep, ook soepen van schapenvleesch, kikvorschen en eendenlever; verder eene fricasée van olifantstaarten met een broedsel van hagedissen-eijeren; vischmagen, met zeegras gevuld; een schotel vol snippen-oogen en paauwen-kammen; enz. enz.

Weldadigheid.

Ontvangen voor het ongelukkig huisgezin aan Sluis N°. 1, bij Breskens:
Uit Neuzen *f* 5.—

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 16. Junij. Sedert den 13. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Globe, L. Theobald, Boston, stukgoed; Juno, N. Jepsen, Jeannette Marie, M. Piensche, beide, Marseille, graan; Mara, N. Saulvich, Plymouth, tarwe; Christian, J. J. Sanders, rogge; Abendroth, N. Steffens, tarwe, beide Hamburg; de Active, S. P. Thomsen, Randers, Arendsbevig Compagnie, O. R. Sieh, Kiel, beide garst; Marianne, C. C. Lauritzen, Wismar, tarwe; San Antonio, M. Chighizels, Genua, koorn; Souvendi, H. Stehr, Hamburg, rogge; Sarah Maria, G. H. Botje, Londen, tarwe; Fortuna, J. Mahler, le sans Repos, A. Sahlfeld, beide Hamburg, stukgoed; Gloria, P. Hinch, Hamburg, Amor, F. Breekwold, Altona, beide rogge; Wander, P. Bartels, Haabet, C. Lith, beide Hamburg, tarwe; Grettia, L. Breekwold, Altona, stukgoed; Familien, J. Lange, Heilighaven, tarwe; Amazon, J. Nielsen, Wismar, katoen en rijst; Falbot, F. Story, New-York, Erndte, H. Schultz, Hamburg, Caroline Mathilda, J. Thieman, Altona, de Maria, G. Schmidt, Oostzee, alle rogge; the Robert, W. Farme, Londen, tarwe; Gustaaf, J. Beeckwoldt, Hamburg, tarwe en rogge.

Voor Gend bestemd:

Charlotte, F. Muys, New-Castle, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Victoria, N. Arboe, New-Castle, Johanna, J. Decknatel, Stettin, Rebecca, Z. J. Prins, Archangel, Wilhelmina, B. Lindberg, Gohtenburg, alle ballast; lord Cahan, J. Rann, schors, Londen, de Dankbaarheid, F. F. Zeven, landverhuizers, New-York, de 2 Gebroeders, J. H. Pincke, Engeland, Sirius, G. Fretwurst, Riga, Presto, C. J. Norbis, Gohtenburg, die Wohlfart, P. Fretwurst, Riga, alle ballast; Speculant, J. F. Metz, dakpannen, Koningsbergen.

Van Leuven gezeild:

Charlotte, J. J. Hansen, ballast, Oostzee.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 3 ure.
Sluiting des avonds « 9 «
Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BEEREN.